

รายงานสถานการณ์การค้าสินค้าเกษตร (Situation Report) ประจำเดือนพฤษภาคม
2569

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรประจำกรุงปักกิ่ง

1. มูลค่าการค้าสินค้าเกษตรระหว่างประเทศไทยกับประเทศที่รับผิดชอบ							
ตารางเปรียบเทียบการนำเข้าสินค้าเกษตรจากไทยของประเทศจีนเดือนมกราคม - เมษายน 2568 และ 2569							
พิกัด	สินค้า	ม.ค. - เม.ย. 2568		ม.ค. - เม.ย. 2569		Δปริมาณ	Δมูลค่า
		ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (USD)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (USD)	(%)	(%)
0207	สินค้าไก่	37,995	152,898,520	16,292	65,752,750	-57%	-57%
03	สินค้าประมง	19,622	113,298,087	18,469	115,831,722	-6%	2%
0301	ปลามีชีวิต	171	1,844,214	148	1,514,143	-13%	-18%
0303	ปลาแช่แข็ง	6,437	11,185,960	3,921	6,728,942	-39%	-40%
0306	กุ้งสดแช่เย็นและแช่แข็ง Crustacean	8,510	86,172,221	8,810	91,924,013	4%	7%
1604	ปลาแปรรูป	1,942	11,275,655	2,472	13,374,240	27%	19%
1605	กุ้ง ปลาหมึกแปรรูป Crustacean	293	3,770,921	111	1,505,787	-62%	-60%
07141020	มันสำปะหลังแห้ง	1,463,052	283,313,136	452,000	104,014,920	-69%	-63%
11081400	แป้งมันสำปะหลัง	656,241	264,300,875	537,026	246,074,964	-18%	-7%
08	ผลไม้	418,983	985,204,988	655,394	1,855,520,044	56%	88%
08011200	มะพร้าวอ่อน	67,445	68,589,753	173,878	101,806,418	158%	48%
08045020	มะม่วงสดมะม่วงอบแห้ง	15	81,284	165	391,722	1000%	382%
08045030	มังคุดสดหรือ/และอบแห้ง	4,701	20,540,360	10,944	40,622,541	133%	98%
08106000	ทุเรียนสด	79,086	457,072,029	288,556	1,423,521,114	265%	211%
08109030	ลำไยสด	207,878	245,871,880	130,171	167,090,565	-37%	-32%
08134010	ลำไยอบแห้งและเนื้อลำไย	22,318	40,852,604	20,010	31,656,375	-10%	-23%
1006	ข้าวสาร	206,436	120,517,834	123,514	69,897,503	-40%	-42%
40	ยางพารา	1,115,453	2,170,445,278	1,111,726	2,001,707,185	0%	-8%
4001	น้ำยางธรรมชาติ	423,039	834,421,702	368,128	669,201,447	-13%	-20%
40011000	น้ำยาง	107,346	167,068,137	97,986	134,158,159	-9%	-20%
40012100	ยางแผ่นรมควัน	52,377	127,246,815	61,381	133,400,463	17%	5%
40012200	ยางTSNR	260,132	533,759,742	208,367	400,766,418	-20%	-25%
40028000	ยางผสม	589,636	1,193,386,000	631,252	1,183,018,588	7%	-1%
แหล่งที่มาของข้อมูล: สำนักงานศุลกากรจีน							

2. สถานการณ์การค้าสินค้าเกษตรที่สำคัญและแนวโน้ม

● ข้าว

- สถิติจากสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน รายงานปริมาณการนำเข้าข้าวของจีนเดือนเมษายน 2569 อยู่ที่ 508,622 ตัน ปริมาณลดลงจากเดือนเมษายนปีที่ผ่านมา 402,629 ตัน (ปริมาณนำเข้าข้าวเดือนเมษายน 2568 อยู่ที่ 911,251 ตัน) คิดเป็นร้อยละ 44

- ประเทศหลักที่จีนนำเข้าข้าวและมีปริมาณการนำเข้าในเดือนเมษายน 2569 สูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) เวียดนาม 180,118 ตัน 2) อินเดีย 77,290 ตัน 3) กัมพูชา 72,194 ตัน

- ในเดือนเมษายน 2569 จีนนำเข้าข้าว (พิกัด 1006) จากไทยทั้งหมด อยู่ที่ 49,510 ตัน มูลค่า 23,809,982 ดอลลาร์สหรัฐ ปริมาณลดลงจากเดือนเมษายนของปีที่ผ่านมา ร้อยละ 44 มูลค่าลดลงร้อยละ 45

● ยางพารา

- สถิติสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน รายงานปริมาณการนำเข้ายางพาราทั้งหมดของจีนเดือนเมษายน 2569 อยู่ที่ 658,027 ตัน มูลค่า 1,284,715,964 ดอลลาร์สหรัฐ ประเทศหลักที่จีนนำเข้ายางพารา (พิกัด 40) และมีปริมาณการนำเข้าสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) ไทย 287,821 ตัน 2) เวียดนาม 52,242 ตัน 3) โกตดิวัวร์ 49,749 ตัน

- ในเดือนเมษายน 2569 จีนนำเข้ายางพาราธรรมชาติ (พิกัด 4001) จากไทยทั้งหมด 77,172 ตัน มูลค่า 139,850,030 ดอลลาร์สหรัฐ ปริมาณลดลงจากเดือนเมษายนของปีที่ผ่านมา ร้อยละ 41 มูลค่าลดลงร้อยละ 44

- ในเดือนเมษายน 2569 จีนนำเข้ายางผสมจากไทย (พิกัด 40028000) ปริมาณ 181,496 ตัน มูลค่า 348,415,379 ดอลลาร์สหรัฐ เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนเมษายนของปีที่ผ่านมา ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 24 มูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 18

● มันสำปะหลัง

- สถิติจากสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน รายงานปริมาณการนำเข้ามันสำปะหลังแห้งของจีนเดือนเมษายน 2569 อยู่ที่ 397,011 ตัน เมื่อเทียบกับเดือนเมษายนปีที่ผ่านมา 713,123 ตัน ปริมาณลดลงร้อยละ 44

- ประเทศหลักที่จีนนำเข้ามันสำปะหลังแห้ง และมีปริมาณการนำเข้าในเดือนเมษายน 2569 สูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) เวียดนาม 167,320 ตัน 2) ไทย 144,875 ตัน 3) กัมพูชา 81,929 ตัน

- ในเดือนเมษายน 2569 จีนนำเข้ามันสำปะหลังแห้งจากไทย (พิกัด 07141020) ทั้งหมด 144,875 ตัน มูลค่า 35,394,203 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับเดือนเมษายนของปีที่ผ่านมา ปริมาณ 526,401 ตัน มูลค่า 102,298,778 ดอลลาร์สหรัฐ ปริมาณลดลงร้อยละ 72 และมีมูลค่าลดลงร้อยละ 65

● สัตว์ปีก

- สถิติจากสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน รายงานปริมาณการนำเข้าเนื้อสัตว์ปีก (พิกัด 0207) ของจีน เดือนเมษายน 2569 อยู่ที่ 58,303 ตัน เมื่อเทียบกับเดือนเมษายนปีที่ผ่านมา 68,964 ตัน ลดลงร้อยละ 15 และจีนส่งออกเนื้อสัตว์ปีกในเดือนเมษายน 2569 ปริมาณ 108,938 ตัน เมื่อเทียบกับเดือนเมษายนปีที่ผ่านมา 55,858 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 95 โดยส่งออกไปยังรัสเซียเป็นส่วนใหญ่

- ประเทศหลักที่จีนนำเข้าเนื้อสัตว์ปีก และมีปริมาณการนำเข้าในเดือนเมษายน 2569 สูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) บราซิล 44,409 ตัน 2) รัสเซีย 8,282 ตัน 3) ไทย 3,341 ตัน

- ในเดือนเมษายน 2569 จีนนำเข้าเนื้อสัตว์ปีกจากไทยทั้งหมด 3,341 ตัน มูลค่า 13,105,173 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับเดือนเมษายนของปีที่ผ่านมา มีปริมาณการนำเข้า 9,014 ตัน มูลค่า 36,097,947 ดอลลาร์สหรัฐ มูลค่าลดลงร้อยละ 64 และมีปริมาณลดลงร้อยละ 63

● ผลไม้

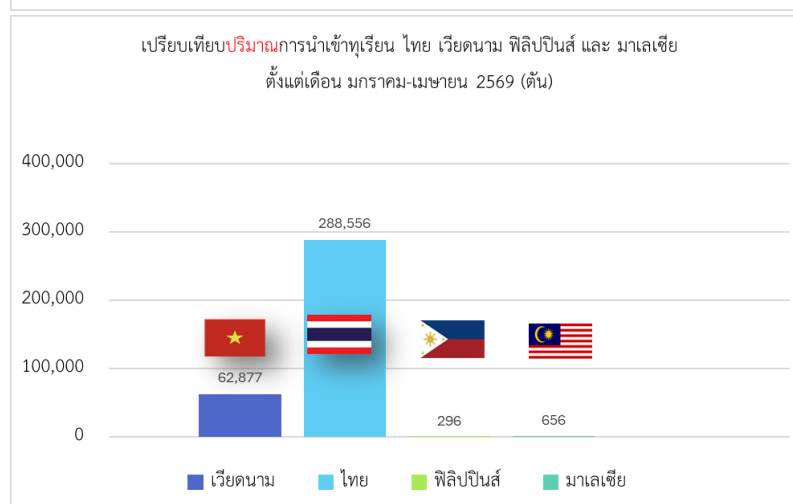
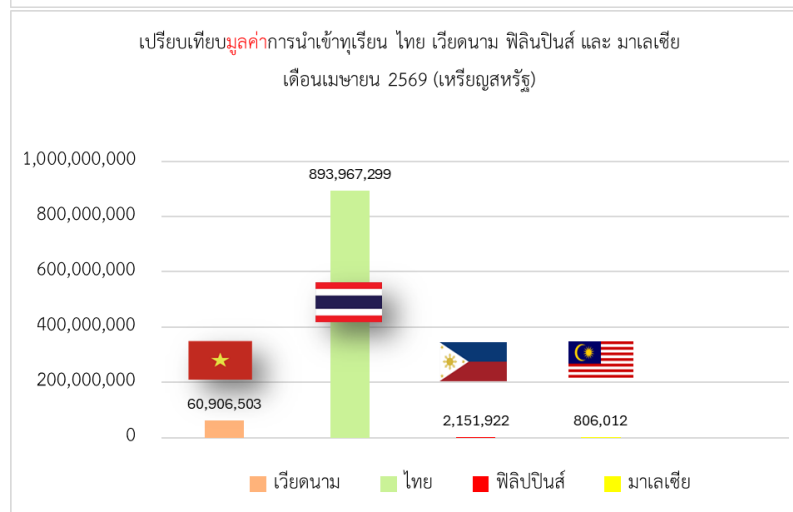
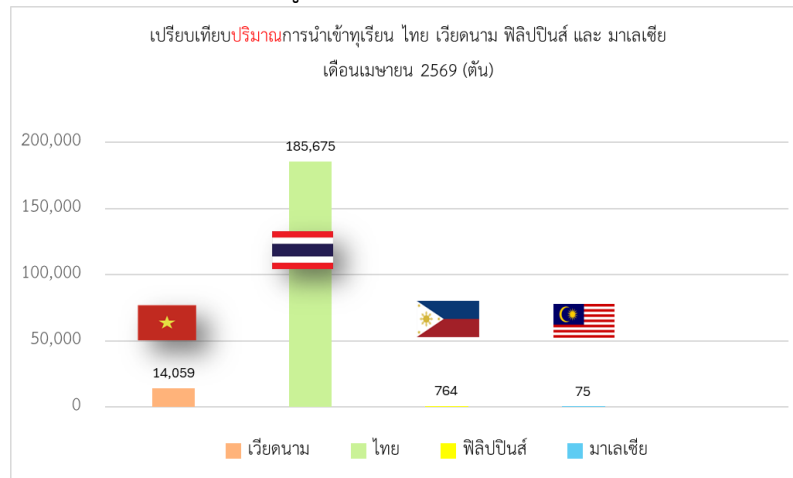
- สถิติจากสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน พบว่า จีนมีการนำเข้าผลไม้ทั้งหมดในเดือนเมษายน 2569 จำนวน 875,814 ตัน มูลค่า 1,694,672,026 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับเดือนเมษายนของปีที่ผ่านมา มีปริมาณการนำเข้า 788,519 ตัน มูลค่า 1,213,642,389 ดอลลาร์สหรัฐ ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 11 และมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 40 โดยประเทศหลักที่จีนนำเข้าผลไม้ และมีปริมาณการนำเข้าในเดือนเมษายน 2569 สูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) ไทย 252,680 ตัน 2) เวียดนาม 241,109 ตัน 3) ฟิลิปปินส์ 82,895 ตัน

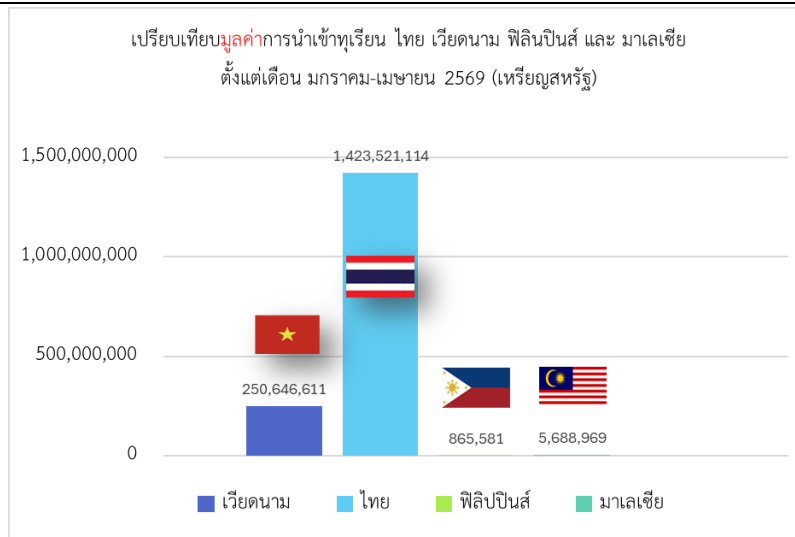
- ในเดือนเมษายน 2569 จีนนำเข้าทุเรียนสดจากไทย ทั้งหมด 185,675 ตัน มูลค่า 893,967,299 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับ

เดือนเมษายนของปีที่ผ่านมา ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 251 และมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 187

- ในเดือนเมษายน 2569 จัมนำเข้าลำไยสดจากไทย ทั้งหมด 3,190 ตัน มูลค่า 4,508,120 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับเดือนเมษายนของปีที่ผ่านมา ปริมาณลดลงร้อยละ 67 และมูลค่าลดลงร้อยละ 65

- ในเดือนเมษายน 2569 จัมนำเข้ามะพร้าวจากไทย ทั้งหมด 52,355 ตัน มูลค่า 32,012,764 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับเดือนเมษายนของปีที่ผ่านมา ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 73 และมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 15

3. ประเด็นปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการค้าสินค้าเกษตรของไทยและแนวทางการแก้ไขปัญหาสินค้าเกษตรของไทย

ในเดือนพฤษภาคม การส่งออกสินค้าเกษตรของไทยไปยังจีนยังคงมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจการค้าระหว่างสองประเทศ โดยจีนยังเป็นตลาดส่งออกสินค้าเกษตรอันดับต้นๆ ของไทย เนื่องจากมีประชากรจำนวนมาก กำลังซื้อสูง และความนิยมในสินค้าเกษตรไทยที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะผลไม้เมืองร้อน ข้าว ยางพารา และผลิตภัณฑ์แปรรูปทางการเกษตร

ช่วงเดือนพฤษภาคมถือเป็นฤดูกาลสำคัญของการส่งออกผลไม้ไทยไปยังจีน โดยเฉพาะทุเรียน มังคุด ลำไย และมะพร้าว ซึ่งเป็นสินค้าที่ได้รับความนิยมสูงในตลาดจีน ทุเรียนยังคงเป็นสินค้าหลักที่สร้างมูลค่าการส่งออกสูงที่สุด เนื่องจากผู้บริโภคชาวจีนให้ความสำคัญกับรสชาติ คุณภาพ และภาพลักษณ์ของผลไม้ไทย อย่างไรก็ตาม การแข่งขันในตลาดจีนเริ่มรุนแรงมากขึ้น จากประเทศคู่แข่ง เช่น เวียดนาม มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ที่สามารถส่งออกผลไม้เข้าสู่จีนได้เพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ การขนส่งและโลจิสติกส์ยังเป็นปัจจัยสำคัญต่อการส่งออกสินค้าเกษตรในช่วงเดือนพฤษภาคม เนื่องจากเป็นช่วงผลผลิตผลไม้ไทยออกสู่ตลาดจำนวนมาก ไทยจึงต้องพึ่งพาระบบการขนส่งทางบกและทางรถไฟจีน-ลาว เพื่อให้สินค้าเข้าสู่ตลาดจีนได้รวดเร็วและรักษาคุณภาพสินค้า อย่างไรก็ตาม ยังพบปัญหาความล่าช้าบางช่วงจากการตรวจสอบคุณภาพสินค้าและมาตรการด้านความปลอดภัยทางอาหารของจีนที่เข้มงวดมากขึ้น

ในด้านโอกาส ตลาดจีนยังมีแนวโน้มเติบโตต่อเนื่อง โดยผู้บริโภคจีนเริ่มให้ความสนใจกับสินค้าเกษตรคุณภาพสูง สินค้าออร์แกนิก และสินค้าแปรรูปที่มีมาตรฐานสากล ซึ่งถือเป็นโอกาสสำคัญของผู้ประกอบการไทยในการพัฒนาคุณภาพสินค้าและสร้างมูลค่าเพิ่ม นอกจากนี้ ความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างไทยและจีน รวมถึงการพัฒนาเส้นทางการค้าและโลจิสติกส์ในภูมิภาค ยังช่วยสนับสนุนการส่งออกสินค้าเกษตรของไทยในระยะยาว

โดยสรุป การส่งออกสินค้าเกษตรของไทยไปยังจีนในเดือนพฤษภาคมยังคงขยายตัวได้ดี โดยเฉพาะกลุ่มผลไม้ไทยที่มีความต้องการสูง แม้จะเผชิญกับการแข่งขันและมาตรการตรวจสอบที่เข้มงวดมากขึ้น แต่หากไทยสามารถรักษาคุณภาพสินค้า พัฒนาระบบโลจิสติกส์ และสร้างความเชื่อมั่นด้านมาตรฐานสินค้าได้ ก็จะช่วยเพิ่มศักยภาพการแข่งขันและขยายตลาดในจีนได้อย่างต่อเนื่องในอนาคต

4. สถานการณ์ด้านการเกษตรที่สำคัญของประเทศที่รับผิดชอบ

● เติบโตเปิดตัวศูนย์กระจายสินค้าทุเรียนนำเข้าอย่างเป็นทางการ

ตามรายงานของ China News ระบุว่า เมื่อเร็วๆ นี้ ศูนย์กระจายสินค้าทุเรียนนำเข้านครเฉิงตู (Chengdu Imported Durian Distribution Center) ได้เปิดตัวอย่างเป็นทางการ ณ อาคารแสดงสินค้า “เอเชีย-ยุโรป (ระดับชาติ)” ภายในท่าเรือรถไฟนานาชาติเฉิงตู (Chengdu International Railway Port) โดยศูนย์ดังกล่าวมีบทบาทในการส่งเสริมระบบการจัดจำหน่ายทุเรียนแบบ “ส่งตรงจากแหล่งผลิต” ครอบคลุมการจัดซื้อ การขนส่ง และการจับคู่ทางธุรกิจในจุดเดียว พร้อมทั้งมีการประกาศราคาอ้างอิงทุเรียนนำเข้ารายวัน ผู้บริโภคสามารถเข้าชมการแกะผลทุเรียนสดผ่านการไลฟ์สดออนไลน์ พร้อมสั่งซื้อผ่านระบบออนไลน์ สร้างประสบการณ์ใหม่ในการบริโภคทุเรียน ทั้งนี้ ตามแผนที่กำหนด ศูนย์ดังกล่าวตั้งเป้าภายในระยะเวลา 3 - 5 ปี ปริมาณการนำเข้าทุเรียนสดผ่านศูนย์จะมีสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 15 ของทั้งประเทศ

รายงานระบุเพิ่มเติมว่า ศูนย์กระจายสินค้าทุเรียนนำเข้าแห่งนี้ อาศัยเครือข่ายขบวนรถไฟควบคุมความเย็นระหว่างประเทศจีน-ลาว-ไทย เส้นทาง “แหลมฉบัง” โดยเริ่มจากพื้นที่เพาะปลูกทุเรียนหลักในจังหวัดจันทบุรีทางภาคตะวันออกของประเทศไทย ทำการเก็บเกี่ยวและบรรจุสินค้า ก่อนขนส่งทางบกระยะสั้นใช้เวลาเพียง 5 ชั่วโมง ไปยังท่าเรือแหลมฉบัง

จากนั้นเชื่อมต่อกับขบวนรถไฟเฉพาะกิจ ผ่านจังหวัดหนองคาย เข้าสู่สถานีเวียงจันทน์ได้ และผ่านด่านโมฮานของมณฑลยูนนาน ก่อนเดินทางตรงไปยังท่าเรือรถไฟนานาชาติเฉิงตู โดยใช้ระยะเวลารวดเร็วที่สุดเพียง 5 วัน

เส้นทางแหลมฉบัง ใช้รูปแบบขนส่งทางบกระยะสั้นในประเทศไทย + รถไฟจีน-ลาว-ไทย โดยในพื้นที่เพาะปลูกทุเรียนหลัก เช่น จังหวัดจันทบุรี และเมืองระยอง เกษตรกรจะเก็บเกี่ยวทุเรียนในช่วงเช้าตรู่ หลังจากผ่านกระบวนการคัดแยกและบรรจุ จะถูกขนส่งขึ้นรถห้องเย็นทันที และสามารถถึงท่าเรือแหลมฉบังภายใน 5 ชั่วโมง ประกอบกับระบบห่วงโซ่ความเย็นแบบ “ตู้เดียวตลอดเส้นทาง” (one container end-to-end) ที่ควบคุมอุณหภูมิคงที่ที่ 13 องศาเซลเซียสตลอดการขนส่ง เมื่อเทียบกับรูปแบบเดิมที่ใช้การขนส่งทางรถยนต์ไปยังเวียงจันทน์ได้ เส้นทางดังกล่าวสามารถประหยัดเวลาได้น้อยกว่า 1 วัน และลดอัตราการสูญเสียของผลไม้สดจากเดิมมากกว่าร้อยละ 10 เหลือไม่เกินร้อยละ 3

เพื่อรองรับการดำเนินงานของเส้นทางดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง บริษัท Chengdu International Railway Port Investment and Development Co., Ltd. ได้ดำเนินการประสานงานเชิงรุกกับทรัพยากรคุณภาพในห่วงโซ่อุตสาหกรรมทั้งต้นน้ำและปลายน้ำ พร้อมทั้งจัดส่งเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการตู้คอนเทนเนอร์ไปประจำการ ณ จุดผ่านแดน เพื่อดำเนินการเชื่อมโยงด้านมาตรฐานเทคโนโลยีตู้ห้องเย็นและระบบบำรุงรักษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้มั่นใจว่าตู้คอนเทนเนอร์ห้องเย็นสามารถนำมาใช้งานได้อย่างรวดเร็ว และเชื่อมต่อกับโครงข่ายการขนส่งตลอดเส้นทางได้อย่างไร้รอยต่อ

ภายหลังจากทุเรียนถูกขนส่งถึงนครเฉิงตูแล้ว อาศัยโครงข่ายการขนส่งแบบหลายรูปแบบของศูนย์กระจายสินค้าสามารถดำเนินการกระจายสินค้าและถ่ายลำได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ไปยังตลาดค้าส่งผลไม้ในเมืองสำคัญ อาทิ เฉิงตู, ฉงชิ่ง, ซีอาน, เจียชิ่ง, กวางโจว และปักกิ่ง ครอบคลุมพื้นที่ภาคตะวันตกเฉียงใต้ และตะวันตกเฉียงเหนือของจีน และกระจายไปยังตลาดทั่วประเทศอย่างรวดเร็ว

● การส่งออกปุ๋ยเคมีของจีนขยายตัวอย่างแข็งแกร่ง ไตรมาสที่ 1 ส่งออก 8.162 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.1 เมื่อเทียบกับปีก่อน

ในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 ปริมาณการส่งออกปุ๋ยเคมีของจีนเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.1 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยมีปริมาณถึง 8.162 ล้านตัน อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการเติบโตดังกล่าว ประกอบด้วยปัจจัยที่ซ้อนทับกันหลายประการ ได้แก่ การพุ่งสูงของราคาที่มีสาเหตุมาจากสถานการณ์ภูมิรัฐศาสตร์ มาตรการกำกับดูแลภายในประเทศอย่างเข้มงวด เพื่อค้ำประกันอุปทานและรักษาเสถียรภาพราคา ตลอดจนความแตกต่างอย่างรุนแรงของโครงสร้างสินค้าส่งออก ซึ่งร่วมกันก่อให้เกิดภาพรวมทางการค้าที่มีความซับซ้อน

ปริมาณและราคาปรับเพิ่มขึ้นพร้อมกัน โดยราคาที่สูงเป็นแรงขับเคลื่อนหลักของการเติบโต

การเพิ่มขึ้นของมูลค่าการส่งออกสูงกว่าการเพิ่มขึ้นของปริมาณการส่งออก สะท้อนให้เห็นว่า “การปรับขึ้นของราคา” มิใช่เพียง “การเพิ่มปริมาณ” เป็นปัจจัยหลักที่ขับเคลื่อนการเติบโต

ด้านการส่งออก: ในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 มูลค่าการส่งออกมีจำนวน 1,761 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 22.6 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยเฉพาะในเดือนมีนาคมเพียงเดือนเดียว มูลค่าการส่งออกอยู่ที่ 681 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นสูงถึงร้อยละ 41.8

ด้านการนำเข้า: ในช่วงเวลาเดียวกัน ปริมาณการนำเข้าและมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 30.5 และร้อยละ 59.6 ตามลำดับ สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการภายในประเทศต่อปุ๋ยโพแทชและวัตถุดิบอื่นๆ ที่มีลักษณะเป็นความต้องการที่ไม่สามารถยืดหยุ่นได้

ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์เป็นแรงขับเคลื่อน ทำให้ช่องว่างราคาระหว่างภายในและภายนอกประเทศขยายตัวอย่างรวดเร็ว

การเติบโตอย่างแข็งแกร่งของข้อมูลการส่งออก ส่วนหนึ่งมีที่มาจากเหตุการณ์ภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน กล่าวคือ การปิดกั้นช่องแคบฮอร์มุซ ซึ่งเป็น “เส้นทางคอขวด” ของการค้าปุ๋ยทางทะเลของโลกประมาณหนึ่งในสาม อันเป็นผลจากความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ ส่งผลโดยตรงให้ราคาปุ๋ยในตลาดโลกพุ่งสูงขึ้น และก่อให้เกิดช่องว่างด้านราคาระหว่างตลาดภายในประเทศและตลาดระหว่างประเทศ

● ตลาดระหว่างประเทศ

ราคาปุ๋ยเรียมัดในตะวันออกกลาง (ราคา FOB) ซึ่งเป็นดัชนีอ้างอิงของตลาดโลก พุ่งสูงขึ้นมากกว่าร้อยละ 75 อยู่ที่ระดับ 850 ดอลลาร์สหรัฐต่อดัน ขณะเดียวกัน ราคาปุ๋ยเรียมัดในตลาดต่างประเทศโดยรวมในไตรมาสที่ 1 เพิ่มขึ้นสูงถึงร้อยละ 90

• ตลาดภายในประเทศ

ภายใต้การแทรกแซงเชิงนโยบายอย่างเข้มแข็ง ราคาหน้าโรงงานของยูเรียเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 4.3 อยู่ที่ 1,820 หยวนต่อตัน โดยช่องว่างราคากับตลาดต่างประเทศเคยขยายตัวเกินกว่า 3,000 หยวนต่อตัน

• ผลกำไรของภาคธุรกิจ

ช่องว่างด้านราคาที่มีขนาดใหญ่ดังกล่าว ได้แปรเปลี่ยนเป็นผลกำไรของผู้ประกอบการส่งออกโดยตรง โดยยกตัวอย่างเช่น บริษัทผู้นำในอุตสาหกรรมอย่าง “หยุนเทียนฮว่า” ซึ่งมีราคาจำหน่ายเฉลี่ยของปุ๋ยฟอสเฟตในไตรมาสที่ 1 เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 20 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน และมีกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 392

มาตรการกำกับดูแลเชิงนโยบายอย่างเร่งด่วน โดยให้ความสำคัญกับการค้าประกันอุปทานและการรักษาเสถียรภาพราคาเป็นอันดับแรก

ภายใต้แรงจูงใจจากราคาที่อยู่ในระดับสูงของตลาดระหว่างประเทศ ประกอบกับช่วงเวลาสำคัญของการเตรียมปุ๋ยสำหรับฤดูเพาะปลูกฤดูใบไม้ผลิ รัฐบาลได้ดำเนินมาตรการกำกับดูแลหลายระดับและหลายรูปแบบอย่างรวดเร็ว โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อ “ค้าประกันอุปทานและรักษาเสถียรภาพราคา”

ระดับนโยบาย	มาตรการเฉพาะ	วัตถุประสงค์หลัก
มาตรการด้านการส่งออก	ตั้งแต่กลางเดือนมีนาคมเป็นต้นมา ได้ระงับการส่งออกปุ๋ยฟอสเฟตและปุ๋ยที่มีส่วนประกอบของฟอสฟอรัสโดยสิ้นเชิง (มีผลต่อเนื่องจนถึงวันที่ 31 สิงหาคม) พร้อมทั้งเพิ่มความเข้มงวดในการตรวจสอบการส่งออกปุ๋ยชนิดอื่นผ่านด่านศุลกากร	เพื่อกักเก็บทรัพยากรไว้ใช้ภายในประเทศ และป้องกันการขาดแคลนอุปทานหรือการควบคุมราคาที่อาจสูญเสียไปจากการแสวงหากำไรส่วนเกิน
มาตรการด้านอุปทาน	มีการระบายปุ๋ยจากคลังสำรองเชิงพาณิชย์มากกว่า 10 ล้านตัน และส่งเสริมให้ภาคการผลิตดำเนินการผลิตอย่างเต็มกำลัง	เพื่อเพิ่มปริมาณอุปทานที่มีประสิทธิภาพในตลาด และบรรเทาความคาดหวังต่อการปรับขึ้นของราคา
มาตรการด้านราคา	มีการกำหนดราคาสูงสุด และจัดให้ผู้ประกอบการ รายใหญ่ให้คำมั่นว่าจะ “ไม่ปรับขึ้นราคาตามกระแส และไม่กักตุนสินค้าเพื่อเก็งกำไร” พร้อมทั้งยึดหลักการจำหน่ายในราคาที่เหมาะสม	เพื่อกำหนดเพดานราคาภายในกลไกการหมุนเวียนสินค้า ป้องกันการเก็งกำไรในตลาด และรักษาต้นทุนการใช้ปุ๋ยของเกษตรกรให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม

ในทางตรงกันข้ามกับการส่งออก การนำเข้าที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญดังกล่าว ยังสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาการขาดแคลนเชิงโครงสร้างภายในประเทศ โดยเฉพาะการพึ่งพาการนำเข้าปุ๋ยโพแทช (ซึ่งมีสัดส่วนการพึ่งพาประมาณร้อยละ 50) และกำมะถัน ซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญในการผลิตปุ๋ยฟอสเฟต

โครงสร้างผลิตภัณฑ์ “สองข้าวสาลี (เย็น-ร้อน)”

ภายใต้ปริมาณการส่งออกรวม 8.162 ล้านตัน สถานการณ์การส่งออกของปุ๋ยเคมีแต่ละประเภทมีความแตกต่างกันอย่างมาก

ประเภทปุ๋ย	ผลการส่งออกไตรมาส 1	สาเหตุหลัก
แอมโมเนียมซัลเฟต	กำลังหลักโดยแท้ ปริมาณการส่งออกรวม 4.5885 ล้านตัน	เนื่องจากเป็นหนึ่งในไม่กี่ประเภทปุ๋ยที่ไม่อยู่ภายใต้มาตรการจำกัดการส่งออก จึงกลายเป็น “ตัวเดียวที่โดดเด่น” ในการส่งออก และเป็นจุดเติบโตหลัก
ไดแอมโมเนียมฟอสเฟต (DAP)	ลดลงแบบหน้าผา จนเป็นศูนย์	เนื่องจากตั้งแต่วันที่ 14 มีนาคม เป็นต้นมา ถูกระงับการส่งออกทั้งหมด

	ปริมาณการส่งออกทั้งเดือนมีนาคมเท่ากับ 0 ตัน	และมีการบังคับใช้นโยบายค้ำประกันอุปทานภายในประเทศอย่างเข้มงวด
ยูเรีย	เพิ่มขึ้นก่อน แล้วลดลงภายหลัง เดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ ส่งออก 419,400 ตัน (ขณะที่ช่วงเดียวกันของปีก่อนแทบเป็นศูนย์) แต่เดือนมีนาคม ปริมาณส่งออกลดลงอย่างมาก เหลือเพียง 60,000 ตัน	เนื่องจากในช่วงเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ ฐานเปรียบเทียบกับปีก่อนอยู่ในระดับต่ำมาก จึงทำให้อัตราการเติบโตสูงผิดปกติ ส่วนหลังเดือนมีนาคม มาตรการเชิงนโยบายได้จำกัดขอบเขตการส่งออก

ปัจจัยบวกและลบผสมผสานกัน ส่งผลกระทบต่อตลาดอย่างซับซ้อน

● ผลกระทบต่อตลาดภายในประเทศ

ภายใต้มาตรการเชิงนโยบายที่เข้มแข็ง ตลาดปุ๋ยเคมีภายในประเทศสามารถบรรลุผล “รักษาเสถียรภาพของราคาในภาวะสวนกระแส” ได้สำเร็จ กล่าวคือ สามารถหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดการพุ่งสูงของราคาตลาดโลกส่งผ่านเข้าสู่ตลาดภายในประเทศ และสามารถรับประกันความมีเสถียรภาพและราคาที่เหมาะสมของปุ๋ยสำหรับการเพาะปลูกในฤดูใบไม้ผลิ

● ผลกระทบต่อภาคธุรกิจ

อุตสาหกรรมปรมาณูการแบ่งแยกเชิงโครงสร้างอย่างชัดเจน โดยบริษัทชั้นนำที่มีโควตาการส่งออกและมีความได้เปรียบด้านต้นทุน (เช่น หยุนเทียนฮว่า และ Salt Lake) มีกำไรเพิ่มขึ้นอย่างมาก ขณะที่ผู้ประกอบการที่พึ่งพาวัตถุดิบนำเข้ากลับเผชิญแรงกดดันด้านต้นทุนอย่างรุนแรง

● ผลกระทบต่อโครงสร้างอุตสาหกรรม

การควบคุมการส่งออกที่เข้มงวดทำให้การแข่งขันในตลาดภายในประเทศทวีความรุนแรงขึ้น และอาจเร่งให้เกิดกระบวนการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม (reshuffle) ขณะเดียวกัน ยังสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของความมั่นคงของห่วงโซ่อุปทาน ซึ่งจะผลักดันให้ภาคธุรกิจในประเทศมุ่งแสวงหาแหล่งวัตถุดิบที่หลากหลายมากขึ้น หรือเสริมสร้างศักยภาพในการพึ่งพาตนเอง

สรุป: “มือที่มองไม่เห็น” เบื้องหลังการพุ่งสูง

การเติบโตอย่างแข็งแกร่งของการส่งออกปุ๋ยเคมีของจีนในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 มิได้เป็นเพียงผลจากอุปสงค์ของตลาดเท่านั้น หากแต่มีลักษณะคล้ายกับการพุ่งขึ้นของราคาอันเป็นผลจากเหตุการณ์ภูมิรัฐศาสตร์ที่รุนแรง ขณะเดียวกัน ภาครัฐจีนได้ดำเนินการใช้เครื่องมือนโยบายมหภาคอย่างเด็ดขาด เพื่อสร้าง “กำแพงกันชน” ระหว่างตลาดภายในประเทศและตลาดต่างประเทศ และรักษาเสถียรภาพของตลาดภายในประเทศ

ท้ายที่สุด ผู้ที่ได้รับประโยชน์จาก “ช่วงขาขึ้นของการส่งออก” ดังกล่าว ส่วนใหญ่เป็นบริษัทขนาดใหญ่ที่มีโควตาภายใต้ นโยบายและมีทรัพยากรต้นน้ำอยู่ในครอบครอง

แนวโน้มในระยะต่อไป

จากการดำเนินนโยบาย “ค้ำประกันอุปทานและรักษาเสถียรภาพราคา” อย่างต่อเนื่อง ประกอบกับความเสี่ยงของห่วงโซ่อุปทานโลกที่ยังคงดำรงอยู่ คาดว่าการส่งออกปุ๋ยเคมีของจีนจะยังคงอยู่ภายใต้กรอบ “การกำกับดูแลอย่างเข้มงวด และให้ความสำคัญกับความต้องการภายในประเทศ” โดยมีความเป็นไปได้น้อยที่การผ่อนคลายการส่งออกในวงกว้างจะเกิดขึ้นในระยะสั้น

● ราคาทุเรียนเวียดนามต่ำกว่าต้นทุน วิฤต “แคดเมียม” ยังไม่จบ ส่งผลโรงคัดบรรจุ 80 แห่ง ในจังหวัดด่งทัป (Dong Thap) ต้องระงับกิจการชั่วคราว

ในช่วงที่ผ่านมา การส่งออกทุเรียนไปยังประเทศจีนเป็นไปอย่างคึกคัก อย่างไรก็ตาม ราคาทุเรียนของเวียดนามกลับปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะสายพันธุ์ก้านยาว (Ri6) ที่มีการปรับลดลงอย่างชัดเจน ตามรายงานของสื่อเวียดนาม ปัจจุบันราคาทุเรียนพันธุ์ Ri6 ณ แหล่งผลิตในจังหวัดด่งทัป อยู่ที่เพียง 25,000 - 30,000 ด่งต่อกิโลกรัม (ประมาณ 6.50 - 7.80 หยวนต่อกิโลกรัม) ขณะที่ทุเรียนพันธุ์หมอนทองมีราคาลดลงมาอยู่ที่ 60,000 - 70,000 ด่งต่อกิโลกรัม (ประมาณ 15.50 - 18.20 หยวนต่อกิโลกรัม) ซึ่งถือเป็นระดับต่ำสุดในรอบหลายเดือน

นายวอ เต็น หล่อย (Võ Tấn Lợi) ประธานสมาคมทุเรียนจังหวัดด่งท๊าป เปิดเผยว่า ปัจจุบันต้นทุนการผลิตทุเรียน อยู่ที่ประมาณ 35,000 ด่งต่อกิโลกรัม หากต้องการให้คุ้มทุนหรือมีกำไรเพียงเล็กน้อย ราคาหน้าสวนจำเป็นต้องอยู่ที่ 40,000 - 50,000 ด่งต่อกิโลกรัม เมื่อเทียบกับราคาปัจจุบัน เกษตรกรประสบภาวะขาดทุนอย่างหนัก

ทั้งนี้ จังหวัดด่งท๊าปถือเป็นแหล่งผลิตทุเรียนสำคัญของเวียดนาม มีพื้นที่เพาะปลูกราว 34,000 เฮกตาร์ และมีผลผลิต ต่อปีมากกว่า 500,000 ตัน อย่างไรก็ตาม การส่งออกผ่านช่องทางทางการมีสัดส่วนเพียงประมาณ 10% เท่านั้น ขณะที่ผลผลิต จำนวนมากยังต้องพึ่งพาการบริโภคภายในประเทศ

ตั้งแต่กลางเดือนเมษายนที่ผ่านมา การรับซื้อทุเรียนประสบความยากลำบากอย่างมาก โดยผู้ประกอบการส่งออก ส่วนใหญ่ได้จำกัดการรับซื้อ การวิเคราะห์อุตสาหกรรมชี้ว่า ปัญหาการปนเปื้อนโลหะหนักแคดเมียม (Cadmium) เกินค่ามาตรฐาน ได้กลายเป็นอุปสรรคทางเทคนิคสำคัญที่จำกัดการส่งออกทุเรียนเวียดนาม ปัญหาดังกล่าวมีสาเหตุหลักมาจากการใช้ปุ๋ย ฟอสเฟตเป็นระยะเวลานาน ส่งผลให้เกิดการสะสมของโลหะหนักในดิน แม้ว่าสถาบันวิจัยจะได้เสนอแนวทางปรับปรุงดินหลาย รูปแบบแล้ว แต่เนื่องจากต้องใช้ระยะเวลานานและมีต้นทุนสูง ผลลัพธ์ในทางปฏิบัติยังไม่ปรากฏชัดเจน

ในด้านกระบวนการตรวจสอบ ก็เผชิญกับความท้าทายอย่างมากเช่นกัน กล่าวคือ ศุลกากรจีนได้ดำเนินการสุ่มตรวจ ปริมาณแคดเมียมในทุเรียนนำเข้าอย่างเข้มงวด โดยมีกรณีที่สินค้าซึ่งผ่านการตรวจสอบในเวียดนามแล้ว เมื่อถึงด่านนำเข้าของ จีนกลับตรวจพบว่ามีค่าปนเปื้อนเกินมาตรฐาน ส่งผลให้ผู้ส่งออกต้องเผชิญความเสี่ยงทางธุรกิจอย่างสูง อีกทั้งห้องปฏิบัติการ ตรวจสอบบางแห่งยังมีการดำเนินงานที่ไม่เสถียร มีการหยุดซ่อมบำรุงโดยไม่แจ้งล่วงหน้า ส่งผลให้สินค้าที่บรรจุแล้วต้องตกค้าง เพิ่มแรงกดดันด้านสต็อกและสภาพคล่องทางการเงินของผู้ประกอบการ

สำนักงานเกษตรและสิ่งแวดล้อมจังหวัดด่งท๊าป ระบุว่า ห้องปฏิบัติการที่ได้รับการยอมรับจากฝ่ายจีนได้ปฏิเสธการรับ ตัวอย่างทุเรียนจากพื้นที่ภาคตะวันตกของเวียดนาม ส่งผลให้จากโรงคัดบรรจุทุเรียนทั้งหมด 111 แห่งในจังหวัดด่งท๊าป มีถึง 80 แห่ง ที่ถูกระงับการดำเนินงาน เนื่องจากผลการตรวจสอบสารตกค้างไม่ผ่านเกณฑ์

สื่อเวียดนามรายงานเพิ่มเติมว่า ทุเรียนเวียดนามกำลังเผชิญการแข่งขัน อย่างรุนแรงจากทุเรียนไทย โดยในช่วงเดือนเมษายนถึงพฤษภาคม ซึ่งเป็น ฤดูผลผลิตสูงสุดของไทย คาดว่าปริมาณการส่งออกไปจีนในระยะเวลา 2 เดือน จะสูงถึง 1 ล้านตัน ผู้บริโภคชาวจีนมีความนิยมในทุเรียนพันธุ์หมอนทองของ ไทยอย่างชัดเจน แม้ว่าราคาจะสูงกว่าพันธุ์ Ri6 ของเวียดนามเกือบเท่าตัว แต่ยังคงมีการนำเข้าเฉลี่ยประมาณ 1,500 ตันคอนเทนเนอร์ต่อวัน ปัจจัย ด้านความนิยมเชิงโครงสร้าง ประกอบกับปริมาณอุปทานที่เพิ่มขึ้นอย่างมาก ได้กดดันราคาทุเรียนเวียดนามอย่างต่อเนื่อง

นายเต็ง ผู่เหียน (Đặng Phúc Nguyên) เลขาธิการสมาคมผักและผลไม้เวียดนาม เห็นว่า ในระยะยาว การแก้ไขปัญหา ของอุตสาหกรรมจำเป็นต้องมุ่งเน้น 3 ประเด็น ได้แก่

1) การดำเนินโครงการฟื้นฟูดินในพื้นที่ที่มีปัญหาการปนเปื้อนแคดเมียมอย่างเป็นระบบ

2) การปรับโครงสร้างพันธุ์พืช โดยขยายการปลูกพันธุ์ที่ตลาดจีนต้องการ เช่น หมอนทอง ในภูมิภาคตะวันออกเฉียงใต้ และที่ราบสูงตอนกลาง

3) การจัดตั้งระบบควบคุมคุณภาพที่สามารถเทียบเคียงและยอมรับร่วมกับมาตรฐานของจีน

หากสามารถแก้ไขข้อจำกัดเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มูลค่าการส่งออกทุเรียนของเวียดนามในปีนี้ยังคงมีโอกา สแตะระดับ 4,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ในขณะเดียวกัน ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานตรวจสอบชี้ว่า แนวคิดด้านการบริหารความเสี่ยงความปลอดภัยอาหารของจีน และยุโรปมีความแตกต่างกัน โดยยุโรปใช้แนวทางการประเมินความเสี่ยงเชิงความน่าจะเป็น ขณะที่จีนให้ความสำคัญ กับมาตรฐาน “ไม่ยอมรับความเสี่ยงเลย” (Zero Tolerance) ซึ่งส่งผลให้มีความต้องการความแม่นยำและความเสถียร ของห้องปฏิบัติการในระดับสูง นอกจากนี้ ปัญหาการปะปนสินค้าจากหลายแหล่งผลิตในขั้นตอนการรับซื้อ ยังเพิ่ม ความยากลำบากในการตรวจสอบย้อนกลับและการควบคุมความเสี่ยง การแก้ไขประเด็นเหล่านี้จึงเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับ การพัฒนาที่ยั่งยืนของอุตสาหกรรมทุเรียนเวียดนามต่อไป

● อัตราการเติบโตทางเทคโนโลยีการเกษตรของจีนพุ่งทะลุ 64% เผยโฉมเทคโนโลยีและอุปกรณ์สมัยใหม่ โชว์ศักยภาพ การใช้งานจริงในพื้นที่การเกษตรทั่วประเทศ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 15 ของจีน ระบุถึงการเสริมสร้างการสนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และอุปกรณ์การเกษตร โดยหัวใจสำคัญของการพัฒนาภาคเกษตรสู่การเป็นอุตสาหกรรมสมัยใหม่ขนาดใหญ่ คือ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ปัจจุบัน ประสิทธิภาพโดยรวมของนวัตกรรมเทคโนโลยีการเกษตร ของจีนได้รับการยกระดับขึ้นอีกขั้น โดยอัตราการมีส่วนร่วมของเทคโนโลยีการเกษตรสูงกว่า 64% อัตราการครอบคลุม ของพันธุ์พืชคุณภาพดีสูงกว่า 96% อัตราการใช้เครื่องจักรกลครบวงจรในกระบวนการเพาะปลูกและเก็บเกี่ยวอยู่ที่ 76.7% และพืชอาหารหลักส่วนใหญ่ได้เข้าสู่กระบวนการใช้เครื่องจักรตลอดห่วงโซ่การผลิตแล้ว อุปกรณ์อัจฉริยะหลากหลายชนิด กำลังแสดงบทบาทสำคัญในการผลิตภาคเกษตร โดยเทคโนโลยีได้กลายเป็นปีกที่ช่วยผลักดันเกษตรกรรมสมัยใหม่ ให้ก้าวกระโดด

❖ หุ่นยนต์ “จีเออร์” กับการผสมพันธุ์พืชแบบอัจฉริยะ

ในโรงเรือนเพาะปลูกมะเขือเทศ หุ่นยนต์สีขาว “จีเออร์” เคลื่อนที่ตามราง ปฏิบัติภารกิจระบุและผสมเกสรดอกไม้ ได้อย่างแม่นยำ นักวิจัยอธิบายว่า การผสมพันธุ์พืชแบบดั้งเดิมต้องใช้แรงงานมนุษย์ จำนวนมากและใช้เวลานาน แต่ด้วย เทคโนโลยีแก้ไขพันธุกรรม + ปัญญาประดิษฐ์ + หุ่นยนต์ ทำให้ออกมะเขือเทศและถั่วเหลืองสามารถผสมพันธุ์ได้เร็วขึ้น ผลลัพธ์ ที่ได้คือ ลดระยะเวลาการพัฒนาสายพันธุ์จาก 5 ปี เหลือ 1 ปี และลดค่าแรงงานลงกว่า 25% สำหรับถั่วเหลือง ลดเวลา การผสมพันธุ์ด้วยมือได้กว่า 76.2%

❖ รถแทรกเตอร์ “ตัวเล็กแต่แรง” สำหรับพื้นที่เนินเขา

ที่เมืองตงซี มณฑลกานซู ชาวนาใช้รถแทรกเตอร์พิบตัวได้แบบหมุนล้อ ซึ่งสามารถทำงานบนพื้นที่ลาดชันและ แปลงเกษตรขนาดเล็กได้คล่องตัว ก่อนหน้านี้เครื่องจักรขนาดใหญ่ไม่สามารถเข้าถึงได้ การออกแบบใหม่ช่วยให้รถหมุนตัวได้ แต่ไม่เสียสมดุล ขณะทำงานเส้นทางโค้ง การพัฒนานี้ช่วยเพิ่มอัตราการใช้เครื่องจักรในพื้นที่เนินเขาของกานซูให้สูงขึ้น กว่า 67% และเสริมประสิทธิภาพการผลิตในพื้นที่ที่เป็นข้อจำกัดด้านภูมิประเทศ

❖ ฟาร์มอัจฉริยะแปลงรากบัว: จากการปลูกถึงเก็บเกี่ยวครบวงจร

ที่เมืองหยงเฉิง มณฑลเหอหนาน ฟาร์มรากบัวขนาดใหญ่ใช้เทคโนโลยีอัจฉริยะเต็มรูปแบบ ตั้งแต่การปลูก รดน้ำ ใส่ปุ๋ย จนถึงการเก็บเกี่ยว โดยทุกขั้นตอนสามารถควบคุมผ่านแอปพลิเคชัน ระบบ 5G และเซนเซอร์ตรวจวัดสภาพดิน และอากาศ ฟาร์มนี้ทำให้การปลูกรากบัวเปลี่ยนจากแรงงานหนักเป็น งานเทคนิคสูง ใช้น้ำน้อยลง 30% ลดปุ๋ยและยาฆ่าแมลง 25% และเพิ่มรายได้ต่อไร่ได้ถึง 1,400 หยวนต่อปี

จีนกำลังสร้าง เกษตรสมัยใหม่ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลและหุ่นยนต์ ตั้งแต่การพัฒนาพันธุ์พืช เครื่องจักรอัจฉริยะ ไปจนถึง ฟาร์มครบวงจร ซึ่งเป็นตัวอย่างของการนำวิทยาศาสตร์มาเพิ่มผลผลิตและประสิทธิภาพให้กับภาคการเกษตรอย่างแท้จริง

● ราคาทุเรียนเวียดนามร่วงหนัก การส่งออกติดขัด ทำเกษตรกรขาดทุน

เมื่อช่วงต้นเดือนพฤษภาคม ราคาทุเรียนในหลายพื้นที่ของเวียดนาม โดยเฉพาะจังหวัดด่งท๊าป (Dong Thap) และ เขตสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง ปรับตัวลดลงอย่างรุนแรง จนแตะระดับต่ำสุดในรอบหลายปี ส่งผลให้เกษตรกรผู้ปลูกทุเรียน ตกอยู่ในภาวะวิกฤตกังวลอย่างหนัก และเผชิญความเสี่ยงต่อการขาดทุน ขณะเดียวกัน แรงกดดันจากปริมาณผลผลิตที่เพิ่มขึ้น อย่างต่อเนื่อง ประกอบกับอุปสรรคด้านการตรวจสอบคุณภาพในกระบวนการส่งออก ได้ส่งผลให้บรรยากาศการบริโภค ในตลาดโดยรวมซบเซาลง

เกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนเปิดเผยว่า ในช่วงที่ผ่านมา ราคาทุเรียนปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องและรุนแรง ปัจจุบันทุเรียน พันธุ์ Ri6 มีราคาซื้อขายหน้าสวนเพียงกิโลกรัมละ 20,000 - 25,000 ดองเวียดนาม ขณะที่ทุเรียนพันธุ์หมอนทอง มีราคาสูงกว่า 60,000 ดองเวียดนามต่อกิโลกรัม โดยต้นทุนการผลิตทุเรียน ในปัจจุบันอยู่ที่ประมาณกิโลกรัมละ 30,000 - 40,000 ดอง เวียดนาม ส่งผลให้เกษตรกรขาดทุนประมาณกิโลกรัมละ 10,000 - 15,000 ดองเวียดนาม ทั้งนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่า ปัจจุบัน ผลผลิตทุเรียนส่วนใหญ่จำเป็นต้องพึ่งพาการจำหน่ายภายในประเทศ ขณะที่การส่งออกกำลังเผชิญอุปสรรคอย่างมาก

สำนักงานเกษตรและสิ่งแวดล้อมจังหวัดด่งท๊าป ชี้แจงว่า การปรับลดลงของราคาทุเรียนเกิดจากหลายปัจจัยร่วมกัน ประการแรก ปัจจุบันเป็นช่วงฤดูเก็บเกี่ยวทุเรียนของพื้นที่สามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงและภาคตะวันออกเฉียงใต้ของเวียดนาม ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตเข้าสู่ตลาดเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

นอกจากนี้ ประเทศไทยก็เข้าสู่ฤดูเก็บเกี่ยวทุเรียนพันธุ์หมอนทองและทุเรียนคุณภาพสูงสายพันธุ์อื่นๆ เช่นกัน ซึ่งเป็น สายพันธุ์ที่ได้รับความนิยมสูงในตลาดจีน ส่งผลให้ทุเรียนเวียดนามเผชิญแรงกดดันด้านการแข่งขันอย่างชัดเจนในช่วงเวลา

เดียวกัน สิ่งที่น่ากังวลเป็นพิเศษ คือ ปัญหาคอขวดในขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพ โดยเฉพาะการตรวจวิเคราะห์โลหะหนัก แคดเมียม (Cadmium) และสาร “อะฟลาทอกซิน O” (Aflatoxin O) ซึ่งกำลังกลายเป็นอุปสรรคสำคัญ ห้องปฏิบัติการตรวจสอบหลายแห่งจำกัดการรับตัวอย่าง หรืออยู่ในภาวะทำงาน เกินขีดความสามารถ ส่งผลให้ภาคธุรกิจไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบและยื่นเอกสารตามข้อกำหนดเพื่อการส่งออกได้ทันเวลา

นายเล จี เตียน รองผู้อำนวยการสำนักงานเกษตรและสิ่งแวดล้อมจังหวัดด่งท๊าป เปิดเผยว่า ปัจจุบันจังหวัดมีพื้นที่ปลูกทุเรียนรวม 32,100 เฮกตาร์ (200,600 ไร่) ในจำนวนนี้เป็นพื้นที่ให้ผลผลิตแล้ว 22,171 เฮกตาร์ (138,500 ไร่) มีผลผลิตต่อปีมากกว่า 511,000 ตัน จนถึงขณะนี้ จังหวัดได้รับรหัสแปลงปลูกแล้วจำนวน 355 แห่ง ครอบคลุมพื้นที่มากกว่า 13,900 เฮกตาร์ (86,800 ไร่) โดยเฉพาะในช่วงเดือนพฤษภาคมและมิถุนายน คาดว่าจะมีผลผลิตออกสู่ตลาดมากกว่า 111,200 ตัน อย่างไรก็ตาม เนื่องจากห้องปฏิบัติการบางแห่งจำกัดการรับตรวจตัวอย่างสารแคดเมียม จึงส่งผลให้กระบวนการยื่นคำร้องและจัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้องเกิดความล่าช้า

ในขณะเดียวกัน ประเทศจีนได้เพิ่มความเข้มงวดในการกำกับดูแลภายหลังการนำเข้า และมีการแจ้งเตือนเกี่ยวกับสินค้าบางล็อตที่ตรวจพบปัญหา ภายใต้สถานการณ์ดังกล่าว ผู้ประกอบการและโรงคัดบรรจุจึงเพิ่มความเข้มงวดในการรับซื้อ ส่งผลให้การหมุนเวียนสินค้าในตลาดชะลอตัว ขณะที่ทุเรียนกำลังเข้าสู่ช่วงผลผลิตสูงสุด และคาดว่าปริมาณผลผลิตจะยังคงเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

รายงานระบุเพิ่มเติมว่า ปัจจุบันเป็นช่วงฤดูกาลส่งออกทุเรียนสูงสุด โดยในจังหวัดด่งนาย (Dong Nai) มีรถบรรทุกตู้คอนเทนเนอร์หลายร้อยคันเดินทางเข้าสู่สถานีขนส่งและพื้นที่โดยรอบทุกวัน โดยเฉพาะในช่วงเวลาเร่งด่วน สถานีขนส่งมีภาวะรองรับเกินขีดความสามารถ ส่งผลให้คนขับรถจำนวนมากจำเป็นต้องนำรถไปจอดตามพื้นที่ชุมชนโดยรอบ และบนถนน ก่อให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัดอย่างรุนแรง

กระทรวงเกษตรและสิ่งแวดล้อมเวียดนามได้มีหนังสือด่วนถึงหน่วยงานในสังกัด รัฐบาลท้องถิ่นทุกจังหวัด รวมถึงหน่วยงานตรวจสอบคุณภาพสินค้าเกษตรทุกแห่ง โดยระบุอย่างชัดเจนว่า ในช่วงที่ผ่านมา การส่งออกทุเรียนและสินค้าเกษตรสำคัญบางชนิดของเวียดนามกำลังเผชิญอุปสรรคที่ยากต่อการแก้ไขใน 3 ประเด็นสำคัญ ได้แก่ การตรวจสอบและวิเคราะห์คุณภาพ การบริหารจัดการระบบตรวจสอบย้อนกลับ และการปฏิบัติตามมาตรฐานของประเทศผู้นำเข้า ปัญหาเหล่านี้ได้ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการจำหน่ายสินค้าเกษตร รายได้ที่แท้จริงของเกษตรกร ผลประกอบการของภาคธุรกิจ ตลอดจนประสิทธิภาพโดยรวมของกระบวนการส่งออกและพิธีการศุลกากร ซึ่งส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่ออุตสาหกรรมทุเรียนของเวียดนาม

ปัจจุบันการขาดแคลนทรัพยากรด้านการตรวจวิเคราะห์ได้กลายเป็นปัจจัยสำคัญที่จำกัดการส่งออกทุเรียนเวียดนามไปยังประเทศจีน โดยตามประกาศของสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน (GACC) เวียดนามมีห้องปฏิบัติการตรวจสอบทุเรียนที่ได้รับการรับรองจากทางการจีนรวมทั้งสิ้น 30 แห่ง ในจำนวนนี้มีห้องปฏิบัติการที่ได้รับอนุญาตให้ตรวจวิเคราะห์โลหะหนัก แคดเมียม เพียง 13 แห่ง และห้องปฏิบัติการที่ได้รับอนุญาตให้ตรวจวิเคราะห์สาร Basic Yellow 2 เพียง 17 แห่ง อีกทั้งส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในเมืองขนาดใหญ่ ขณะที่พื้นที่แหล่งผลิตหลัก เช่น จังหวัดด่งนาย กลับขาดแคลนทรัพยากรด้านการตรวจสอบอย่างรุนแรง

ทั้งนี้ มีรายงานว่า ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2569 เป็นต้นไป ประเทศจีนจะเริ่มบังคับใช้มาตรการบริหารจัดการความปลอดภัยอาหารนำเข้าที่เข้มงวดมากยิ่งขึ้นอย่างเป็นทางการ โดยผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมวิเคราะห์ว่า อุปสรรคในการส่งออกทุเรียนเวียดนามอาจทวีความรุนแรงมากขึ้นในอนาคต เนื่องจากการยกระดับการกำกับดูแลของตลาดจีนไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการเพิ่มมาตรฐานการตรวจสอบเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมถึงรูปแบบการเพาะปลูก การจัดการดิน การควบคุมสารตกค้างทางการเกษตร และระบบตรวจสอบย้อนกลับตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน ซึ่งล้วนเป็นข้อกำหนดที่ยกระดับมาตรฐานด้านความ

สอดคล้องตามกฎระเบียบของอุตสาหกรรมทุเรียนเวียดนามอย่างมีนัยสำคัญ

- ขยะเปลือกทุเรียนกว่า 600,000 ตันต่อปี สร้างรายได้ให้คนรับซื้อขยะหลายพันคน

ห่วงโซ่มูลค่าที่ซ่อนอยู่ของเปลือกทุเรียนในประเทศจีน ซึ่งแม้จะเป็นเพียงขยะจากการบริโภค แต่กลับสามารถสร้างรายได้และหล่อเลี้ยงชีวิตของผู้คนจำนวนมากได้อย่างน่าสนใจ โดยเฉพาะในช่วงที่การบริโภคทุเรียนในจีนเติบโตอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ปริมาณเปลือกทุเรียนที่ถูกทิ้งเพิ่มขึ้นมหาศาล จนกลายเป็นวัตถุดิบสำคัญในอุตสาหกรรมรีไซเคิลและการแปรรูปวัสดุชีวภาพ

ในปี 2567 จีนมีการนำเข้าทุเรียนสดมากกว่า 1.5 ล้านตัน และเมื่อคำนวณจากสัดส่วนเปลือกที่คิดเป็นประมาณร้อยละ 40 ของน้ำหนักผล ทำให้จีนมีขยะเปลือกทุเรียนมากกว่า 600,000 ตันต่อปี ขยะเหล่านี้ถูกนำเข้าสู่กระบวนการคัดแยก รวบรวม และแปรรูป ผ่านเครือข่ายแรงงานระดับต้นทางหลายพันคน เช่น ผู้เก็บรวบรวมเปลือกทุเรียนจากร้านผลไม้และจุดทิ้งขยะในชุมชน มักเป็นแรงงานต่างถิ่นหรือผู้มีรายได้น้อยที่ทำงานในช่วงเวลากลางวันถึงรุ่งเช้า ตั้งแต่ผู้เก็บของเก่ารายย่อย ผู้รวบรวมวัตถุดิบไปจนถึงโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเส้นใยพืช

ในสถานีกกลางคัดแยกขยะชุมชน ช่วงเช้ามืด เปลือกทุเรียนที่เหลือจากการบริโภคถูกเก็บแยกเพื่อนำไปรีไซเคิล ขั้นตอนคัดแยกจำเป็นต้องคัดเปลือกที่ใหม่หรือมีเนื้อทุเรียนติดหนามากออก เพื่อให้คุณภาพของเปลือกสำหรับการแปรรูปยังคงดี

เปลือกเหล่านี้ถูกส่งไปยังโรงงานแปรรูปขนาดใหญ่และโรงงานปุ๋ยอินทรีย์ขนาดเล็กผ่านกระบวนการบด อบแห้ง และอัดขึ้นรูปเป็นผลิตภัณฑ์หลากหลายประเภท เช่น แผ่นวัสดุชีวภาพ กระดาษต้นไม้ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม แผ่นไม้ไฟเบอร์บอร์ด ปุ๋ยอินทรีย์ และถ่านกัมมันต์ สะท้อนแนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และการใช้ประโยชน์จากของเสียทางการเกษตรให้เกิดมูลค่าเพิ่ม

ราคาซื้อขายเปลือกทุเรียนมักคิดตามน้ำหนัก แรงงานที่เก็บเปลือกสามารถมีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ประมาณวันละ 100 หยวน หรือเดือนละประมาณ 3,000 หยวน ขณะที่ผู้รวบรวมรายกลางซึ่งเข้าโกดัง เพื่อรับซื้อและกระจายวัตถุดิบ สามารถสร้างรายได้สุทธิประมาณเดือนละ 8,000 หยวน โดยอาศัยกำไรจากส่วนต่างราคาและปริมาณการซื้อขายจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการในห่วงโซ่นี้ยังเผชิญปัญหาหลายประการ เช่น การเน่าเสียของวัตถุดิบ การถูกกดราคา และการได้รับชำระเงินล่าช้าจากโรงงานปลายทาง

การรีไซเคิลเปลือกทุเรียนไม่เพียงลดปริมาณขยะในเมือง แต่ยังสร้างวัตถุดิบให้กับอุตสาหกรรมเพื่อสิ่งแวดล้อม การวิจัยทางเกษตรชี้ว่า หากสามารถจัดการกระบวนการรีไซเคิลและแปรรูปให้เป็นระบบ จะช่วยเพิ่มมูลค่าเปลือกทุเรียนได้มากขึ้น พร้อมสร้างงานและกระตุ้นเศรษฐกิจท้องถิ่น

เรื่องราวของเปลือกทุเรียนเตือนให้เห็นว่า ของเหลือทิ้งจากการเกษตรที่ดูไร้ค่า อาจมีมูลค่าเชิงเศรษฐกิจที่ซ่อนอยู่ เปลือกทุเรียนที่ถูกทิ้งไป จึงไม่ได้จบชีวิตเพียงแค่ถังขยะ แต่ยังสามารถเริ่มต้น “ชีวิตใหม่” ในรูปแบบการรีไซเคิลและการสร้างรายได้จริง

แม้ว่าห่วงโซ่อุตสาหกรรมดังกล่าวจะดำเนินไปอย่างไม่เป็นทางการ ไม่มีสัญญาหรือระบบบริหารจัดการที่ชัดเจน แต่กลับสามารถขับเคลื่อนได้ด้วยความเชื่อใจและความสัมพันธ์ระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขายในระบบพื้นฐานของสังคมเมืองจีน สะท้อนให้เห็นว่า เบื้องหลังการบริโภคสินค้าเกษตรมูลค่าสูงอย่างทุเรียน ยังมีผู้คนอีกจำนวนมากที่พึ่งพา “เศษเหลือ” จากกระบวนการบริโภคเพื่อสร้างรายได้และดำรงชีวิตอย่างเรียบง่าย แต่มีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจฐานรากและการจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืนของสังคมจีนในปัจจุบัน

- เวียดนามเผชิญภาวะมะพร้าวขาดตลาด ส่งผลให้ราคามะพร้าวในเวียดนามเพิ่มขึ้นมากกว่า 2 เท่า การส่งออกไปยังจีนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

ตามรายงานของสื่อเวียดนาม ระบุว่า ตั้งแต่เดือนเมษายนเป็นต้นมา ราคามะพร้าวของเวียดนามปรับตัวสูงขึ้นอย่างมาก เนื่องจากสภาพอากาศแห้งแล้งและความต้องการเพื่อการส่งออกที่ฟื้นตัวดีขึ้น ผู้จำหน่ายมะพร้าวสดในหลายเขตของนครโฮจิมินห์ รายงานว่า ความต้องการซื้อจากผู้บริโภคเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ราคาขายปลีกสูงขึ้นอย่างชัดเจน

ผู้ค้าทั่วนครโฮจิมินห์ สะท้อนว่า ความต้องการของผู้บริโภคเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้ราคาขายปลีกปรับตัวสูงขึ้น ปัจจุบันมะพร้าวแดงผลขนาดเล็กจำหน่ายในราคาผลละ 14,000 ดองเวียดนาม (ประมาณ 17 บาท) ส่วนผลขนาดใหญ่จำหน่ายในราคาผลละ 17,000 ดองเวียดนาม (ประมาณ 21 บาท) ซึ่งสูงกว่าราคาช่วงปลายเดือนเมษายนประมาณ 3,000 ดองเวียดนาม (ประมาณ 3.72 บาท) และเป็นระดับราคาที่สูงกว่าช่วงต้นปีถึงสองเท่า

ในจังหวัดด่งท้าป (Dong Thap) และจังหวัดหวิญลอง (Vinh Long) ราคามะพร้าวสดปรับตัวเพิ่มขึ้น 2 - 3 เท่า เมื่อเทียบกับช่วงสองเดือนก่อน มะพร้าวเขียวเกรดหนึ่ง ปัจจุบันมีราคาจำหน่ายอยู่ที่โหลละ 130,000 - 140,000 ดองเวียดนาม (ประมาณ 161 - 174 บาท) ขณะที่มะพร้าวแดง และมะพร้าวลูกผสมมีราคาอยู่ที่โหลละ 110,000 - 120,000 ดองเวียดนาม (ประมาณ 136 - 149 บาท) ก่อนหน้านี้ ราคาจำหน่ายอยู่ที่ประมาณโหลละ 35,000 - 40,000 ดองเวียดนาม (ประมาณ 43 - 50 บาท)

ผู้ค้าระบุว่า ภาวะแห้งแล้งที่ยืดเยื้อส่งผลให้ผลผลิตมะพร้าวลดลง ขณะที่ความต้องการในตลาดเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว จนทำให้เกิดภาวะอุปทานตึงตัว และทำให้ราคาปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่กลางเดือนเมษายนเป็นต้นมา นอกจากนี้ การส่งออกมะพร้าวสดและผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวที่ขยายตัวอย่างแข็งแกร่ง ยังเป็นอีกปัจจัยที่ช่วยพยุงระดับราคาให้อยู่ในระดับสูง

บริษัทผู้ส่งออกผลไม้สด Vina T&T ในนครโฮจิมินห์ ระบุว่า ปี 2569 ถือเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของอุตสาหกรรมมะพร้าวเวียดนาม ภายหลังจากสามารถตอบสนองข้อกำหนดด้านการส่งออกได้อย่างครบถ้วน ตลาดต่างประเทศ อาทิ จีน สหรัฐอเมริกา และสหภาพยุโรป มีความต้องการนำเข้ามะพร้าวสดจากเวียดนามเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวได้รับความนิยมจากรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์ และสอดคล้องกับแนวโน้มความนิยมบริโภคอาหารจากพืช (Plant-Based Foods) ของผู้บริโภค นอกจากนี้ ช่องทางการส่งออกยังเป็นทางที่ยังช่วยสร้างเสถียรภาพให้แก่ตลาด ลดความเสี่ยง และสนับสนุนให้ราคามะพร้าวปรับตัวสูงขึ้น

นาย Cao Ba Dang Khoa เลขาธิการสมาคมมะพร้าวเวียดนาม เห็นว่า การปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคาในปัจจุบันเกิดขึ้นกับมะพร้าวสดเป็นหลัก ขณะที่ราคามะพร้าวแห้งยังคงปรับตัวลดลง ปัจจัยด้านฤดูกาล สภาพอากาศร้อนจัด ตลอดจนการหยุดชะงักของอุปทานที่เกี่ยวข้องกับความตึงเครียดในตะวันออกกลาง ล้วนส่งผลให้ราคาส่งออกปรับตัวสูงขึ้น แม้ว่าปัจจัยดังกล่าวจะมีส่วนต่อการเพิ่มขึ้นของราคาเพียงประมาณร้อยละ 5 เท่านั้น อย่างไรก็ตาม เมื่ออุตสาหกรรมมะพร้าวเวียดนามสามารถบูรณาการเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานโลกได้ลึกซึ้งมากขึ้น ความต้องการจึงมิได้มาจากตลาดภายในประเทศเท่านั้น แต่ยังมาจากตลาดต่างประเทศจำนวนมากด้วย ปัจจัยหลักที่ผลักดันให้ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 90 - 95 มาจากความพยายามของภาครัฐกิจในการยกระดับมาตรฐานพื้นที่เพาะปลูก การสร้างความสม่ำเสมอของคุณภาพสินค้า และการกำหนดมาตรฐานการควบคุมคุณภาพอย่างเข้มงวด

ทั้งนี้ จังหวัดหวิญลองและจังหวัดด่งท้าป ถือเป็นสองจังหวัดที่มีพื้นที่เพาะปลูกมะพร้าวมากที่สุดในเวียดนาม โดยเฉพาะจังหวัดหวิญลองซึ่งมีพื้นที่เพาะปลูกคิดเป็นประมาณร้อยละ 60 ของพื้นที่เพาะปลูกมะพร้าวทั้งหมดของประเทศ หรือประมาณ 123,000 เฮกตาร์ (ประมาณ 768,750 ไร่) ในช่วงสามเดือนแรกของปีนี้ ภาครัฐกิจในจังหวัดหวิญลองได้ส่งออกมะพร้าวแห้งมากกว่า 16 ล้านผล โดยมีตลาดส่งออกหลัก ได้แก่ ไทยและจีน สำหรับมะพร้าวสดนั้น ปัจจุบันได้ขยายตลาดไปยังสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และออสเตรเลียแล้ว

ข้อมูลจากศุลกากรเวียดนาม ระบุว่า ในไตรมาสแรก มูลค่าการส่งออกมะพร้าวสดอยู่ที่ 65 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 26 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยการส่งออกไปยังจีนและสหภาพยุโรปต่างขยายตัวในระดับเลขสองหลักทั้งสิ้น

● ความเข้มข้นการปล่อยคาร์บอนภาคการเกษตรของจีนลดลงอย่างต่อเนื่อง

รายงานจากการประชุมเผยแพร่รายงานการพัฒนาคาร์บอนต่ำด้านการเกษตรและชนบทของจีน ซึ่งจัดขึ้นเมื่อเร็วๆ นี้ โดยรายงาน “การพัฒนาคาร์บอนต่ำด้านการเกษตรและชนบทของจีน ปี 2569” แสดงให้เห็นว่า ปริมาณการปล่อยคาร์บอนรวมของภาคการเกษตรจีนมีแนวโน้มทรงตัว ขณะที่ความเข้มข้นของการปล่อยคาร์บอนลดลงอย่างต่อเนื่อง

นายเหมยชวีหรง ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยการบรรลุเป้าหมายคาร์บอนสูงสุดและความเป็นกลางทางคาร์บอนด้านการเกษตรและชนบท แห่งสถาบันบัณฑิตวิทยาศาสตร์การเกษตรจีน และผู้อำนวยการห้องปฏิบัติการสิ่งแวดล้อมเชิงนิเวศด้านการเกษตรและชนบท กระทรวงเกษตรและกิจการชนบทจีน กล่าวว่า ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ภายใต้พื้นฐานของการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก และการค้าประกันความมั่นคงและเสถียรภาพของการจัดหาอาหารและผลิตภัณฑ์เกษตรที่สำคัญ จีนได้ผลักดันการลดการปล่อยก๊าซและการเพิ่มการกักเก็บคาร์บอนในภาคการเกษตรและชนบทอย่างเข้มข้น มีการจัดตั้งระบบยุทธศาสตร์เทคโนโลยีการเกษตรที่มีความยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศอย่างเป็นระบบ ปรับปรุงระบบการคำนวณคาร์บอนฟุตพริ้นต์ของสินค้าเกษตร และสำรวจรูปแบบการพัฒนาคาร์บอนต่ำที่หลากหลาย ส่งผลให้การพัฒนาสีเขียวและคาร์บอนต่ำของภาคการเกษตรและชนบทมีผลสำเร็จอย่างโดดเด่น วางรากฐานสีเขียวที่มั่นคงสำหรับการขับเคลื่อนการฟื้นฟูชนบทอย่างรอบด้านและการสร้างประเทศมหาอำนาจทางการเกษตร

รายงานระบุว่า ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีการเกษตรที่มีความยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศของจีนได้ก่อรูปขึ้นโดยพื้นฐานแล้ว ท่ามกลางความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกและความเสี่ยงด้านการเกษตรที่ทวีความรุนแรงขึ้น จีนได้เร่งวางแผนเทคโนโลยีการเกษตรที่มีความยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศ และได้ก่อรูปเป็นยุทธศาสตร์ที่มีเป้าหมายชัดเจน เส้นทางดำเนินงานชัดเจน และกลไกสนับสนุนที่เข้มแข็งแล้วโดยพื้นฐาน โดยมุ่งเน้นในด้านสำคัญ เช่น การประเมินความเสี่ยงการยกระดับการปรับตัว การลดการปล่อยและเพิ่มการกักเก็บคาร์บอน ตลอดจนการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติ พร้อมกำหนด “ทฤษฎีแกนกลาง 1 ชุด มาตรการเชิงนโยบาย 2 ประการ เทคโนโลยีสำคัญ 3 ด้าน แนวทางแก้ไขหลัก 4 รูปแบบ และการมุ่งเน้นความร่วมมือ 5 ประเด็น” เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาเทคโนโลยีและแนวทางแก้ไขเชิงระบบด้านการเกษตรที่มีความยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศ

โดยใช้พื้นที่เกษตรข้าวโพดฤดูใบไม้ผลิในเขตเพาะปลูกแบบอาศัยน้ำฝนทางภาคเหนือเป็นกรณีศึกษาต้นแบบ ได้มีการสร้างรูปแบบเทคโนโลยีตลอดห่วงโซ่ ซึ่งสามารถยกระดับประสิทธิภาพการใช้ปริมาณน้ำฝนและทรัพยากรน้ำอย่างมีนัยสำคัญ บรรลุผลด้านการรักษาระดับผลผลิตและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต พร้อมทั้งเป็นการสนับสนุนทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มั่นคงสำหรับการค้าประกันความมั่นคงทางอาหารและการเปลี่ยนผ่านสู่การเกษตรสีเขียว

ขณะเดียวกัน ระบบการคำนวณและประเมินคาร์บอนฟุตพริ้นต์ของจีนมีความสมบูรณ์มากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผู้สื่อข่าวได้รับทราบว่า “คาร์บอนฟุตพริ้นต์” โดยทั่วไปหมายถึง ผลรวมของปริมาณการปล่อยและการกำจัดก๊าซเรือนกระจกของวัตถุเฉพาะ ซึ่งแสดงในรูปของคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า โดยวัตถุเฉพาะดังกล่าวรวมถึงผลิตภัณฑ์ บุคคล ครุภัณฑ์ องค์กร หรือสถานประกอบการ และถือเป็นดัชนีสำคัญในการวัดระดับผลกระทบของกิจกรรมมนุษย์ต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ปัจจุบัน จีนได้ดำเนินการคำนวณเชิงปริมาณคาร์บอนฟุตพริ้นต์ของสินค้าเกษตรต้นแบบ เช่น ถั่วลิสง ปัตรูต ฝ้าย และเนื้อเป็ดแล้ว โดยคาร์บอนฟุตพริ้นต์ของผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีกว่าหรือใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยของโลก ขณะเดียวกัน การนำของเสียจากส่วนในชนบทกลับมาใช้ประโยชน์ในรูปทรัพยากร สามารถลดขยะการปล่อยคาร์บอนตลอดกระบวนการปรับปรุงห้องสุขาในชนบทได้

ในเดือนธันวาคม 2568 ระเบียบวิธีสำหรับการซื้อขายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยสมัครใจ (China Certified Emission Reduction: CCER) จำนวน 2 รายการในภาคการเกษตร ได้รับการประกาศใช้อย่างเป็นทางการ ซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์ว่า CCER ได้ขยายขอบเขตเข้าสู่ภาคการเกษตรอย่างเป็นทางการ และเป็นการเติมพลังขับเคลื่อนทางการตลาดให้แก่การใช้ประโยชน์ทรัพยากรจากของเสียทางการเกษตร ตลอดจนการลดการปล่อยและการเพิ่มการกักเก็บคาร์บอน

นอกจากนี้ จีนยังได้ก่อรูปกรณีศึกษาต้นแบบจำนวนหนึ่งในด้านการใช้ประโยชน์ของเสียแบบคาร์บอนต่ำ การหมุนเวียนระหว่างการผลิตและการเลี้ยงสัตว์ รวมถึงการสร้างหมู่บ้านและชุมชนคาร์บอนต่ำ อาทิ รูปแบบเกษตรหมุนเวียน “ข้าว -

เปิด – เห็น” “ข้าว – แกะ – ปุย” และ “สุกร – ก๊าซชีวภาพ – ัญชีพ/พลังงานก๊าซ” พร้อมทั้งได้สกัดแนวทางเทคโนโลยีและรูปแบบการดำเนินงานที่สามารถทำซ้ำและขยายผลได้ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการเป็นต้นแบบและชี้แนะการบูรณาการเชิงลึกระหว่างการลดการปล่อยและเพิ่มการกักเก็บคาร์บอนในภาคการเกษตรและชนบท การรักษาเสถียรภาพด้านผลผลิตและอุปทาน ตลอดจนการฟื้นฟูชนบท

การแถลงข่าวครั้งนี้จัดโดยสถาบันวิจัยสิ่งแวดล้อมการเกษตรและการพัฒนาอย่างยั่งยืน แห่งสถาบันบัณฑิตวิทยาศาสตร์การเกษตรจีน

5. การดำเนินงานสำคัญของสำนักงาน

- สปช.ปักกิ่ง ร่วมกับสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) เข้าร่วมออกบูธ “AgriBeat by MOAC” ภายในงานเทศกาลไทย ณ กรุงปักกิ่ง ประจำปี 2569 ภายใต้ธีม “Creative Life & Creative Heartbeat” ระหว่างวันที่ 30 - 31 พฤษภาคม 2569 ณ สวนสาธารณะเฉาหยาง (Chaoyang Park) โดยมีการนำเสนอผลไม้ไทยคุณภาพพรีเมียม อาทิ ทุเรียน มังคุด เงาะ มะพร้าว ส้มโอ และลำไย พร้อมแจกชิมผลไม้ไทยสดๆ นอกจากนี้ ยังมีการนำเสนอกล้วยไม้ไทย รวมทั้ง “อาหารแห่งอนาคต (Future Food)” และผลิตภัณฑ์นวัตกรรมเกษตรไทย มารังสรรค์มารังสรรค์เครื่องดื่ม Creative Drinks เช่น มังคุดไข่มะม่วง มังคุดไข่มะนาวเต๋กทิ ไข่มะนาวมะพร้าว กาแฟทุเรียน ขนมจากไข่มะม่วง ซึ่งได้รับเสียงตอบรับอย่างดีจากผู้บริโภคชาวจีน และจัดกิจกรรมแนะนำวิธีการเลือกซื้อทุเรียนคุณภาพ และการสาธิตการปอกทุเรียนอย่างถูกวิธี และเปิดโอกาสให้ผู้บริโภคชาวจีนร่วมตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความชื่นชอบสินค้าเกษตรไทย เพื่อนำข้อมูลไปใช้ประกอบการประเมินและพัฒนาตลาดสินค้าเกษตรไทยในจีนต่อไป
- สปช.ปักกิ่ง ให้การต้อนรับและประชุมหารือร่วมกับนายณัฏฐ์ จำเล ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ และคณะเกษตรกรผู้ผลิตนม ณ สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง โดยได้หารือและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์อุตสาหกรรมโคนมและโคนมของจีน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมโคนมของไทย รวมทั้งข้อมูลสถานการณ์การค้าสินค้าเกษตรไทยในตลาดจีน โอกาส อุปสรรค และแนวทางในการผลักดันการส่งออกสินค้าเกษตรไทยมายังประเทศจีน
- สปช.ปักกิ่งเข้าร่วมกิจกรรม “APEC Diplomats in China Experience Suzhou - A Life of Wisdom and Poetry in Harmony” ณ เมืองซูโจว มณฑลเจียงซู สาธารณรัฐประชาชนจีน
- สปช.ปักกิ่ง เข้าร่วมงาน Thai Fruits Golden Month 2026” ณ เมืองหยินชว่น เขตปกครองตนเองหนิงเซี่ยหุย โดยนำเสนอข้อมูลและศักยภาพในการผลิตและส่งออก “ทุเรียนไทย” พร้อมแนะนำทุเรียนไทย 5 สายพันธุ์ ได้แก่ หมอนทอง ชะนี ก้านยาว พวงมณี และนวลทองจันทร์ เพื่อสร้างการรับรู้เกี่ยวกับความหลากหลายของทุเรียนไทย และให้ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานและระบบควบคุมคุณภาพผลไม้ไทยก่อนการส่งออก เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในด้านคุณภาพ มาตรฐาน และความปลอดภัยของผลไม้ไทยต่อผู้บริโภคชาวจีน
- สปช.ปักกิ่ง เข้าร่วมการหารือแนวทางการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างไทย กับเขตฯ หนิงเซี่ยหุย ในมิติต่างๆ เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือระหว่างกันมากยิ่งขึ้นในอนาคต รวมทั้งเน้นย้ำถึงศักยภาพของความร่วมมือด้านการค้าและการลงทุนระหว่างไทยกับหนิงเซี่ยหุย โดยเฉพาะการขยายตลาดสินค้าเกษตรและอาหารคุณภาพของไทยในพื้นที่จีนตะวันตกตอนเหนือ
- สปช.ปักกิ่ง เข้าร่วมการประชุมนักเรียนทุนรัฐบาล ประจำปี 2569 ณ นครเซี่ยงไฮ้ ซึ่งจัดโดยสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนในต่างประเทศ ประจำกรุงปักกิ่ง เพื่อให้ความรู้และแชร์ประสบการณ์เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการเข้ารับราชการและการปรับตัวในบริบทของภาครัฐ
- สปช.ปักกิ่ง ได้เป็นวิทยากรในการเสวนา หัวข้อ กรณีศึกษาในบทบาทภารกิจของทูตเกษตร: ปัญหาอุปสรรค ขั้นตอนวิธีการ ปัจจัยความสำเร็จในการส่งออกสินค้าไปยังต่างประเทศ องค์การหน่วยงานที่สำคัญ ให้แก่ผู้อบรมหลักสูตร นักบริหารการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ระดับสูง รุ่นที่ 93
- สปช.ปักกิ่ง ได้เป็นวิทยากรบรรยาย ในหัวข้อ “การเกษตรต่างประเทศกับสินค้าเกษตรมูลค่าสูง” ให้แก่ผู้อบรมหลักสูตรนักบริหารการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ระดับกลาง รุ่นที่ 120
- สปช.ปักกิ่ง เข้าร่วมงาน “2026 เทศกาลอาหารจีนฟู้ด ครั้งที่ 4 และเทศกาลทุเรียน” เพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านการค้าสินค้าเกษตร พร้อมประชาสัมพันธ์ศักยภาพของสินค้าเกษตรไทย โดยเฉพาะทุเรียนไทย ตลอดจนสร้างความเชื่อมั่นด้านคุณภาพ มาตรฐาน และความปลอดภัยของผลไม้ไทยแก่ผู้บริโภคและผู้นำเข้าชาวจีน

- สปช.ปักกิ่ง ร่วมประชาสัมพันธ์ผลไม้ไทย ในงาน “เทศกาลชมดอก 槐 เมืองต้าเหลียน ครั้งที่ 35”
- สปช.ปักกิ่ง เข้าร่วมการประชุมร่วมกับ General Administration of Customs of China (GACC) โดยมีผู้แทนจากสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) และผู้ประกอบการฝ่ายไทยเข้าร่วม เพื่อดำเนินการตรวจประเมินสถานประกอบการที่ประสงค์ส่งออกไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีน ในรูปแบบการตรวจประเมินผ่านระบบออนไลน์
- สปช.ปักกิ่ง เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการบริหาร (ทีมประเทศไทย) สถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองชิงต่าว ครั้งที่ 3/2569
- สปช.ปักกิ่ง เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการบริหาร (ทีมประเทศไทย) สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง ครั้งที่ 3/2569
- สปช.ปักกิ่ง จัดทำรายงานสถานการณ์และราคาผลไม้ขายส่งจากตลาดซินฟาตี้และราคาขายปลีกจากร้านค้าซูเปอร์มาร์เก็ต/ออนไลน์ในกรุงปักกิ่ง ระหว่างวันที่ 1 - 31 พฤษภาคม 2569 โดยเฉพาะทุเรียน มะพร้าว ลำไย พร้อมจัดทำข้อสังเกตต่อสถานการณ์และพฤติกรรมผู้บริโภคชาวจีน
- สปช.ปักกิ่ง จัดทำรายงานสถานการณ์การค้าสินค้าเกษตรในจีน (Situation Report) ประจำเดือนพฤษภาคม 2569
- สปช.ปักกิ่ง จัดทำรายงานสถานการณ์การค้าลำไยตลาดจีน (รายสัปดาห์) ประจำเดือนพฤษภาคม 2569
- สปช.ปักกิ่ง จัดทำรายงานข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการยกระดับการขับเคลื่อนการเกษตรต่างประเทศ

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.)

- สปช.ปักกิ่ง ประสาน มกอช. เรื่อง GACC แสดงความขอบคุณสำหรับการจัดประชุมคณะกรรมการร่วมทางเทคนิคด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (SPS) จีน - ไทย ครั้งที่ 9
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน มกอช. เรื่อง GACC แจ้งระงับการนำเข้าของ บริษัทผู้ผลิตอาหารส่งออกจีนของไทยเป็นการชั่วคราว จำนวน 1 ราย
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน มกอช. เรื่อง GACC แจ้งความประสงค์ตรวจประเมินผู้ประกอบการผลิตน้ำมะพร้าวส่งออกจีนของไทยผ่านระบบวีดิทัศน์ทางไกล จำนวน 3 ราย
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่ มกอช. แจ้งตอบกรณี GACC แจ้งขอให้ฝ่ายไทยยกระดับการกำกับดูแลคุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ น้ำมะพร้าวส่งออกจีน

กรมวิชาการเกษตร

- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่กรมวิชาการเกษตร ขอนำส่งทะเบียนรายชื่อผู้ประกอบการผลิตในต่างประเทศเพื่อการนำเข้าพืชและผลิตภัณฑ์จากพืช
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่กรมวิชาการเกษตร ขอแจ้งเปลี่ยนแปลงข้อมูลในรายงานผลการทดสอบของห้องปฏิบัติการที่ได้รับการยอมรับความสามารถในการทดสอบ Basic Yellow 2 ในทุเรียน จำนวน 3 ราย
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC ขอปรับแก้รายละเอียดในทะเบียนบัญชีรายชื่อสวนผลไม้และโรงคัดบรรจุผลไม้ของประเทศจีนที่ได้รับการขึ้นทะเบียนส่งออกไทย ครั้งที่ 2 ประจำปี 2569
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC แจ้งการยืนยันให้การยอมรับการขอแก้ไขในรายละเอียดของห้องปฏิบัติการกลาง 3 แห่งของไทย
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC แจ้งขอติดตามความคืบหน้าการขออนุญาตส่งออกเนื้อสัตว์ปีกและผลิตภัณฑ์พลอยได้ของจีนไปไทย
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่กรมวิชาการเกษตร ขอให้พิจารณาคืนคุณสมบัติการส่งออกไปจีนอีกครั้งของสวนและโรงคัดบรรจุที่ส่งรายงานการทวนสอบให้กับ GACC แล้ว
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC แจ้งผลการตรวจประเมินผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์จากธัญพืชส่งออกจีนของไทยผ่านระบบวีดิทัศน์ทางไกล จำนวน 3 ราย
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC แจ้งเตือนการตรวจพบปัญหาผลไม้ส่งออกจีนของไทยไม่ได้เกณฑ์มาตรฐาน ครั้งที่ 7/2569
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง ผลการติดตามความคืบหน้าการเสนอรายชื่อผู้ผลิตวัสดุปลูกแบบอินทรีย์วัตถุเพื่อขึ้นทะเบียนกับ GACC จำนวน 2 ราย ของไทย
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC แจ้งสถานะการดำเนินงานการวิเคราะห์ความเสี่ยงของมะปรางหวาน มะยงชิดส่งออกจีนของไทย

- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC แจ้งเตือนการตรวจพบปัญหาผลไม้ส่งออกจีนของไทยไม่ได้เกณฑ์มาตรฐาน ครั้งที่ 8/2569

กรมปศุสัตว์

- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่กรมปศุสัตว์ ขอความอนุเคราะห์แจ้งยกเลิกหมายเลข VCN.5 รวมทั้งการรับรองระบบ GHPs และระบบ HACCP ให้กับหน่วยงาน GACC
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่กรมปศุสัตว์ ขอส่งรายชื่อและตัวอย่างลายเซ็นผู้มีอำนาจลงนามในใบรับรองสุขศาสตร์ซากสัตว์สำหรับการส่งออกสินค้าขนสัตว์ปีก (washed feather) จากประเทศไทยไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีน
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่กรมปศุสัตว์ ขอจัดส่งเอกสารแนบเพิ่มเติมประกอบการขอเพิ่มขอบข่ายสินค้าในทะเบียนผู้ส่งออกไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีนของบริษัท โคโคเท็กซ์ ไบโอ-เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด (VCN.159)
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่กรมปศุสัตว์ นำส่ง Application form กรณี GACC แจ้งความประสงค์ส่งออกสินค้าเนื้อสัตว์ปีกและผลิตภัณฑ์พลอยได้จากสัตว์ปีกของจีนมายังประเทศไทย
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือกรมปศุสัตว์ เรื่อง GACCแจ้งการถูกเรียกคืนของสินค้าผลิตภัณฑ์นมผงสูตรสำหรับทารกของไทย
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมปศุสัตว์ เรื่อง GACC แจ้งผลการตรวจประเมินผ่านทางระบบวิดิทัศน์ทางไกล ของบริษัท ฟรีสแลนด์คัมพิน่า (ประเทศไทย) จำกัด (EST.238)
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือ กรมปศุสัตว์ ขอส่งข้อมูลการติดตามและเฝ้าระวังในนกแอ่นกินรังให้สาธารณรัฐประชาชนจีน (2568)
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมปศุสัตว์ เรื่อง GACC แจ้งผลการพิจารณารายงานการแก้ไขข้อบกพร่องของบริษัท ฟรีสแลนด์คัมพิน่า (ประเทศไทย) จำกัด (EST.238)

กรมประมง

- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่กรมประมง ขอความอนุเคราะห์นำส่งรายชื่อผู้ประกอบการผลิตไข่อาร์ทีเมียส่งออกสาธารณรัฐประชาชน
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่กรมประมง ขอความอนุเคราะห์นำส่งรายชื่อสถานประกอบการเพื่อขึ้นทะเบียนสำหรับการส่งออกไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีน